

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy hóra 1
Egyes szám 4 kr

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér.
Bauer-féle ház
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

A kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A második bécsi ut.

Nagybecskerek, február 24.

Wekerle miniszterelnök ismét Bécsben járt, információkat adni, információkat kapni. Mikor visszajött, beburkolózott államutkai közé, és senkinek sem engedett belepillantást oda. Ebből sok mendemonda keletkezett és nem lehetett máskep várni, mint hogy az egy vagy más okból eilenzéki erelmű, vagy ellenzéki séget tettető lapok azonnal az egyház: politikát s ezzel együtt a kabinetkérdést fűzik a magyar miniszterelnök mostani rövid bécsi tartózkodásához. Ha tényleg úgy lenne a dolog, a mint ezek a lapok mesélik, akkor Wekerlénak azt az utasítást kellett volna kapnia az udvartól, hogy minden vasárnap, vagy legalább minden második vasárnap jelenjen meg az bécsi Hofburgban s tegyen hü jelentést arról, hogy a magyarországi „hangulat” nem tudja-e még az időt elterelgetni arra, hogy a minisztérium, egyházpolitikai programja miatt, felvesse a kabinetkérdést a koronánál, és ez a minisztérium elbocsátása által oldja meg azt.

Ez a fejtegetőre állított helyzet végre is érthető lett volna, — habár izléstelen is, — a míg a farsang tartott, a mely politikai téren is megenged egy többé-kevésbé ártatlan trétát; de azt még bőjten is folytatni, mégis csak oktalanság. Ily dicsőségeket leg-

főlebb azokra a „számtalan hívőkre” lehet akasztani, a kik a kis káplánok és nagy agitátorok tiltakozó névsorain, parádeznak: már pedig azok a gyermekek és keresztvönás csinálók, a kik ama névsorokon írási és rajzolásai művészetüket megörökítik, tudvalevőleg nem olvasnak ujságokat.

Budapest fő- és székvárosban — ezt innen is látjuk — nem ejtenek senkit törbe a miniszterbuktatók eme szembekötősi mesterségei, akik maguk különben még egy miniszteriumot sem buktattak meg: az értelmes polgárság tudja, mit tartson ezekről az állbölcsékről s hamis bölcsekségről. De egyszer egész komolysággal és teljes határozottsággal a vidéki közönséget is, melyet a türelmetlenség hivatalos káplánjai előszeretettel s folyton megdolgoznak, fel kellene világosítani, hogy a korona a kabinet egyházpolitikájával szemben nem csak ellenséges magatartást nem követ, hanem helyesli azt és annak érvényesítéséhez törvényhozási uton megadta feltétlen hozzájárulását. Különösen a vidéki hírlapoknak jut itt az a valóban nemes és hazafias misszió, hogy terjesszék a nép közt a valódi tényállást.

Az állami születési névjegyzékek behozatalához, melyek egyházi érdeket, dogmáról nem is szólva, nem érintenek, feltétlen hozzájárulását adta a korona. A vallásszabadság behozatala ellen kifogást

tenni annál kevésbé volt oka a koronának, minthogy az Ausztriában egy negyedszázad óta fennáll oly kiterjedésben, minőt Magyarországon senki sem kíván, nevezetesen azon szabadságig, mely szerint felekezetenkülínek jelentheti ki magát valaki, ami már egyáltalán minden vallás tagadását érinti. — Ami végül a polgári házasságot illeti, a korona elvben hozzájárult; az illető törvényt, mely a korona elvi hozzájárulásának idejekor még legelső rudimentumaiban sem volt megszerkesztve, ha majd elkészül, a parlamentben leendő benyújtása előtt mindenestre a korona elé is kell terjeszteni előleges jóváhagyás végett. Amde mi jogosít fel bárkit e világon ama feltevésre, hogy a Wekerle-kabinet, a nemcsak tehetséges, hanem egyszersmind jól megfontolt államférfiaknak ez az egyesülése, a polgári házasságnak olyan alakját fogja javaslatba hozni, melytől a koronának meg kell tagadnia hozzájárulását. Ha pedig a korona megadta hozzájárulását, ki oly merész, hogy katolikusabb akarton lenni Magyarországon apostoli királyánál, a kinek számos erényei közt az isteni félelem és jámbor erkölcsök a legelőkelőbb helyet foglalják el? Azt sem követelheti senki, hogy a katolikus klérus e reform mellé álljon vagy hogy a mellett szavazzon; — de — tolerari posse, eltűrheti s el kell tűrnie, a mint Belgiumban, Francia-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A csipkés keszkenő.

Írta: Mathézer Márton

— A „Torontál” eredeti tárczája.

Sugár Bandi kivágta az ostorát a flu végén.

És a mint végig kunkorodott a hegye a levegőben, visszhangzott az egész völgy a hatalmas csördítéstől.

Próbált mestersége volt, értett hozzá, mint senki a vidéken.

Az alszögi asszonynépség a nyaka közé kapta a lábát a hallatára, lótt futott a tűzhelye körül mindegyik, mint a lyukból kiszorult egérke a kandur nyávogásra.

Mert jól értett a hangját, apraja, vénéje: azt jelentette ez a csördítés, hogy lement a nap, vége a mezei munkának, késsen legyen a vacsora.

Büszkélkedett is a Sugár Bandi felesége az urának a mesterségire, csak úgy csillogott a szeme a kevelységtől, mikor oda kiáltotta a szomszédasszonynak:

— Az én emberem ostroma, nem pattant olyan senki a világon!

Az ám! Csakhogy ma nem igen kiáltotta szegény.

Kisebb gondja is nagyobb volt annál, meggyült a baja a napamasszoanyal öregre. Egy hajlékban lakott velük a sátn

fajaata, rendre, módra vesztette a szép menyecske lelkét.

Irigy is volt, zsémbes is.

Ha leste az urát a kis kapuban, azon akadt meg a nyelve; ha nem leste: nem becsülte meg azt az áldott jó emberit; szálla volt a szemében, ha kinyalta magát egy cseppet, ha meg szurtos volt a köténye, fél napig lugoza érte.

Nem tudott a kedvire lenni sehogyse.

Ezer a szerencséje a szép menyecskének, hogy jól szereti az ura, csak a vállát rángatta a banya panaszára.

Pedig nem volt annak hián egy nap se.

Egyszer a Pirókot nem fejté ki jól, más-szor a derczét nem szította tisztára, tegnap a lángosa volt elége, ma meg a hagymát nem pirította ropogósra. De hát ki is tudná mind összeszedni azt a sok tuskét, a mivel untalan véresre szurkálta a menyecske szívét.

Az meg álta a boldegtalan, mint a jó fejős tehén, mit is csinálhatott volna egyebet? Olyan a vén asszony, mint a mérges kelés, ha elnyomják egyfelől, más helyen üti fel a fejét.

Csakhogy most az egyszer mégis reszketett a menyecske, csakugy rángatózott bele keze-lába, sejtette, hogy lesz „ne mulass.” Atkosta is magában azt a fene „módi” t szörnyen. Bár sohse látta volna Dudás Rébék Esztergomot, a hozta először a faluba, verje meg az Isten, veretlen ne hagyja! Hát bizony nagy dolog is volt az,

a mit az a menyecske ma elkövetett: meglopta az urát.

Azaz, ha csak annyiból állana az egész, nem is lenne tán olyan nagy baj, nem lenne oly keserves a rovása. Egy se becsültes asszony az olyan, a ki nem lopott buzából, tengeriből meszeli a házat, vasalja a „slingelt” szoknyát, vásárolja a gyolcsot a tótnál; a gazda nem szívesen nyítja ki az ilyenekért a tulipántos láda kis fiókját, aztán meg ha az urából lopja, az urára keni.

Csakhogy — a Dudás Rébék lelke rajta, most csipkés keszkenőre kellett a buza, mióta az elkezdte, minden jóra való asszonynak került már a nyakába. Miért is nem vett neki is az ura? Eleget kérte rá nem egyszer. Hiszen, mikor az elmúlt vasárnap a templomba járt, ujjal mutattak már utána:

— Nini! a Sugár Bandinének még nincs csipkés keszkenője!

És ez a csipkés keszkenője lett a megelője.

Úgy esett, hogy az anyámasszony elcipelte az öröni valót a szélmalomba, hanem mire kiért tisztára elállott a szél, vissza-indult vele hamarosan.

A szép menyecske meg felakarta használni az alkalmat, átszólította az árendás fiát, — ott volt még a buza azon méretlen a csürbe — de hát az ördög egy tálból eszik a banyákkal, éppen — mikor az

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 39. száma van csatolva.

Olasz- és Spanyolországban eltűri, a nélkül, hogy ez az egyháznak, méltóságának, tekintélyének vagy csak hatalmának is ártott volna. Különösen nálunk Magyarországon a polgári esketés után is mindenki el fog menni a templomba, hogy megáldja az egyház az egész életre kötött frigyét és így az állam mindent megnyert, a klérus semmit sem veszített, még az illetékeket sem, melyek a káplánágitátorok zöménél bizony a főszerepet játsszák.

A király itthon. Mint a félhivatalos „P. C.” értesül, Ö. Felsége valószínűleg még a delegációk üléséhez előtti Magyarországra jön s több napig fog Gödöllőn tarózkodni.

A közönségi kiadások. „A jövő esztendőre szóló közönségi költségeloirányzat alapvonalaiban már elkészült. A külügyi miniszterium és a közös pénzügyminiszterium, a közös számszékkel együtt, majdnem egy krajczárig az utóljára megszavazott költéségvetés keretein belül maradnak. A hadügyi miniszter sem emel oly követeléseket, melyek a két pénzügyminiszterrel hosszas és bonyolódott vitára engednének következtetni. Mindamellett van néhány tétel a hadi és tengerészeti költségvetésben, melyeket Wekerle és Steinbach részben támadni fognak, de azért kétségtelen, hogy a meg egyezés minden különös nehézség nélkül meg fog történni. Hadügyi kormányunk ragaszkodik ahhoz a kipróbált rendszerhez, melyet a költségeloirányzás tekintetében eddig is nagy sikerrel követett: kerüli az okvetlen elijesztő nagy költségekkel járó hirtelen nagy atalakításokat; de lassan és állandóan intensive fejleszti a hadsereg ragaszkodva mind a két állam gazdasági mérlegének határait. Isten szintén állandó javulása szerint; továbbá lehetőleg fejleszti a haditengerészetet, nehogy a többi hatalmakétól nagyon elmaradjon. Ez elvhez ragaszkodva, komoly surlódásba soha sem juthat Bauer báró a monarchia két államának kincstárnokaival. Érdekelte körökben reménylik is, hogy az Ö. Felsége elnöklése alatt tartandó közös miniszteri tanácsnak nem az lesz a célja, hogy létező nézeteltérések a korona auspiciuma alatt kiegyenlítettessenek, hanem inkább hogy megállapítsa, miszerint a miniszterek tökéletesen megegyeztek, anélkül hogy szükség volna arra, hogy pro vagy contra a legmagasabb tekintélyhez feleljenek.

Árendás zsákjába töltötte a csipkés keszkenőre való, toppant be a napamasszony.

No hiszen, jobb lett volna a szegény menyecskének nem érnit ezt a napot. Leforrta az a becsületit tisztára. Hasztalan szabadkozott a boldogtalan, hogy csak csipkés keszkenőre kellett, le nem mossa róla a gyalázatot se tűz, se víz: Az árendás fia után bolondul az ilyen olyan adta, rápazarolja az urát mind, ma-holnap kiszorul a tulajdon maga hajlékából is az ő fia.

Töviről hegyire elaprózta a vén asszony a históriát az egész szomszédságon, a Sugár Bandihoz is eljutott a híre, mielőtt haza talált.

Ott, a saját háza előtt szokta a másodikat csördíteni a fiatal gazda, a menyecske annak a neszire nyitja ki előtte a nagy kaput.

Elment most ettől a Sugár Bandi kedve. Megforgatta a hosszú ostoronyelet a kezében és olyat hullott vele a rácsos kapura, hogy recsege hullott kétfelé.

Csak mikor senki se jött elébe, csördített még egyet az udvaron, az ablak alatt, a szegény menyecske onnan leest kifelé, azt hitte a halálharangja szól.

A vén asszony csipőre rakta ekkorára mind a két kezét.

— Tán a feleséged várod fiam! Bezzeg, ha az árendás fia szólitaná, majd nyitna annak ajtót édes örömet!

Nem szólt Sugár Bandi egy hangot se,

Aludjunk rá egyet.

Dult arcu, sovány, vörös ember ront a szerkesztőségbe. Minden remeg rajta a dühtől a haja szállástól a térdéig, remeg a hangja, sóhajtsa és izgónyan gesztikulál a kezével:

— Felképelték a fiamat. Más apa megölné... Nem is tudom mi tart attól vissza, hogy a legszörnyűbb elégtételt vegyem, amit csak egy végig sértett apa vehet a fia megbántóján. Én türelmes ember vagyok, de a mi sok, az sok. Nyilatkozni fogok. Le gazemberezem. Azt hiszik félek a sajtópórtól... Mit bánom én akármire itélnék, de bo szat állok. Forrt, égett benne a harag. Ez az ember képes lett volna e perczen megölni fia megbántóját.

— Ki bántotta a fiát?

— A nevelő. Tönkre teszem azt az embert. Nem engedem, hogy a gyermekemet tovább is kinozza.

A zsebéből papirost húzott elő, apró betűs sorokkal teleirt papirost, mely a lap nyilttéri rovatóba szánt r galom záport tartalmazott a pofokodó szegény tanító ellen.

A munkatárs elhült, midőn elolvasta. De nem vesztette el hidegvérét.

— Tudja mit, kérem, közöljük, de csak holnap. Menjen haza nyugodtan, de vigye el az irást is és hozza el holnap.

A dühös ember pattogott, tüzelt, végre is eltávozott, de magával vitte az irást is.

A furfangos munkatárs úgy gondolkozott, az a nyilttéri közlemény beláthatatlan zavarokat okozna, melyből sok izgalom és költség árán is bajosan evickélhetne ki a vörös ember is és a tanító is. Az éjszakai pihenés alatt a szelid álom talán elsímitja valamen yire a felkorbácsolt harag hullámit.

Másnap valamivel kilencz óra előtt beállított. Szelidebb modorban beszélt, nem fenyegetőzött öléssel, gyilkolással, kevésbé izgett-mozgott s egyáltalán nem tükröződött vissza a tegnapi tájtékozó harag.

— Szelidittem a cikken.

A munkatárs átfutotta a félv papirost, mely tele volt törlésekkel és apró közbeszurásokkal. A kifejezéseket csakugyan szelidítette, például „aljasság” helyett „impertinenciát” írt, a „nyomorult” szót pedig „hivatása magaslátán nem álló” kifejezés váltotta föl. Mégis összehajította a papirost s ismét visszaadta.

— Vártam önt sokáig. Már ismét megtelt a lap. Csak holnap közölhetem.

Másnap ismét beállit a vörös ember. Most már egészen udvarias volt, sőt csaknem bárányszelid. A nyilttéri közleményen ismét sokat korrigált, egészen ártirta, megrövidítette, szóval gyökeresen fölforgatta és megváltoztatta az egyes mondatokat.

A munkatárs mégis fejesővála olvasta el

— Elvállalja érte a felelősséget?

— Isten és ember előtt

— Mert a cikkek még így is nagyon paprikás. Sajtópórt akasztanak a nyakába s elítélhetik.

— Állok elébe.

— Akkor végeztünk uram.

ráakasztotta a nagy ostort a löcsre, fogta ki a négy ökröt, vezette be az istállóba.

De a vén asszony garatját az a négy ökr se tudta volna már elálítani.

— Helyre egy menyecske ügye, nyalka is, a mint dukál! De hát az öreget csak lomnak tartják a háznál, olyan a cifra menyecske, mint a tetszős karton: szemre szép, de ha rá süt a nap, meghagyja magát menten. A gyalázatodba fűrdi ma a fél fa!

— Éd's anyám! kiált a gazda és a vé szes felhök végig barázdáltak homlokát, ne fullaszon bele a fűrdőbe idő nap előtt.

— Micsoda? Tán még pártját fogod most te! De hiszen akkor utóljára jártam ma a házadnál!

— Éd's anyám, menydörgött Sugár Bandi s lekapta az ostort a löcsről, véres lesz az a fűrdő nyomban, ha béklyót nem vet a szavának!

Aztán oda állt a pitvarajtóba.

— Asszony! gyere a szabad ég alá asszony! igaz-e az... a mit a világ beszél?

— Hogy igaz-e? hallatá a banya, hiszen a tulajdon magam szemével láttam tán!

A menyecske kijött a ház elébe.

— Igaz-e, hogy eladtad a becsületemet Bundás Eszter?

— Oh gazd'uram — felelte a menyecske

könyörögve, miközben szeméihez emelte a két kötényt, — vesztetem akarja mind egyik, elfojtanának egy kanál vízbe, ha lehetne.

Kezet szoritottak. A vörös ember eltávozott. A kávéház előtt megszólított egy ügyvédet, a kinek töviről-hegyire elmondta az esetet. A fiskális hümmögött, mormogott s azzal biztatta a vörös embert, ha sajtópórt lesz a dologból, forduljon ő hozzá.

— Sokba kerül egy sajtópórt?

— 900 usque 1000 frtba.

A vörös ember még háromszorta vörösebb lett. Véletlenül összetalálkozott a nevelővel is, a ki udvariasan, sőt csaknem alázatosan köszöntötte.

— Hm! És azt az embert akarja ő tönkretenni.

Már késő este volt, midőn fölzavarta a munkatársat.

— Mivel szolgálhatok?

— Uram, tömérdék bajom volt az életben, mert a hirtelen elhatározáskor nem volt, a ki hazaküldjön aludni, mint a hogy ön azt igen okosan megtette. Nem akarom, hogy több bajom legyen, azután talán nem érdemli meg az az ember sem... Kérem tépje el azt a nyilttéri közleményt...

Uriel.

HIREK.

— Véglegesítés. Rónay Jenő főispán Schindelmann Sándor megyei alszámvevőt állásában véglegesítette.

— Városi közgyűlés. Nagybecskerek rendezett tanácsu város képviselőtestületének rendes havi közgyűlése 1893 évi febr. hó 27 én d. u. 3 órakor tartatik a következő tárgysorozattal:

1. Torontálmegye törvényhatósági bizottságának f. évi 20. számú közgy. határozata, melylyel a selyemgubó raktár föllállításához szükséges terület megvétele tárgyában kötött adásvevési szerződés jóváhagyatik.

2. Ugyanannak f. évi 145. számú közgy. határozata, melylyel a honvedlaktanya ki bővítéséhez szükséges hazhelyek megvétele tárgyában kötött adásvevési szerződések jóváhagyatnak.

3. Ugyanannak f. évi 24. számú közgy. határozata, mely szerint a képviselőtestületnek mult évben 206. szám alatt az előfogatok szaporítása tárgyában hozott határozata jóváhagyatik s az ellen érvényesített febbezés elvetetik.

4. Ugyanannak f. évi 25. szám alatt hozott közgy. határozata, a 124200 frtos nevértékű italméresi kártalanítási kötményezett kötvények devinculálása tárgyában.

5. A vármegye alispánja f. évi február hó 16-án 6603. sz. alatt kelt rendeletével közli a nm. m. kir honvédelmi miniszteriumnak folyó évi 5013. szám alatt kelt leiratát a Rezső laktanyának a fölemelt békeállománynak megfelelőleg leendő kibővítése tárgyában.

— Arra felelj, a mit kérdezek asszony! Esküdj meg itt a lelki üdvösségedre, itt az ur szabad ege alatt, hogy nem járt a portámon az árendás fia!

— No hiszen a kellene még rikácelt az öreg, odabb adta a má' az üdvösségit ugyis!

— Megmondom az igazat gazd' uram.

— Azt kérdezem, hogy járt-e a portámon az árendás fia?

A szép menyecske feje lehanyatlott, erre a kérdésre nem tudott felelni.

Sugár Bandi magasra emelte az ostoronyelet, megzuhogtatta a levegőben.

A menyecske nyakába ugrott, leeresztette megint, a nélkül, hogy sújtott volna.

Sugár Bandi, ingadozott. Azok a puha karok körül ölelék nyakát megérezte a szive ezt az ölést.

De hamar megemberelte magát.

Lerázta a nyakáról ez asszonyt.

— Járt-e az udvaromon az árendás fia?

A menyecske újra haligatott.

Az erős ember remegni kezdett mint a kocsonya, a szive fájdalom erősebb volt a lelke felháborodásánál, oda támaszkodott az ajtófélfájához, lenyűgözte az erejét a nagy kínja.

A pár pillanatnyi szünet alatt csak a szive dobogását lehetett hallani.

Azután ráemelte szeméit a sokogó menyecskére, kimondhatatlan fájdalom, keserűség látszott ki abból.

Ne félj Bundás Eszter, nem verlek meg,

6. Ugyan kelt rendelt nek a Rezső frt 29 kr. fölhivatik.

7. Ugyan átírata, az járó közseg mentése ir.

8. A vártése, mel 1890—91 mutatást

9. A pjavaslata, bérek szab

10. Ugy jövedéki a sitendő lak

11. A k előterjeszté illemtvénye

12. Ugy kelt előterj tanítóno nek fölele

13. A január hó tározatához vétetik a konyhakert letnek Eise sal kötött

14. A ra egylet mint nek képes javára 50

15. A to bank f. év melynek k javára 25

16. A a f. évi fe dékolt ké tott árlelt

17. Ugy iskolaeüi berben b gyában.

18. A egy új gyában.

19. A ságának 97, 84, 33, 34, 44, 45, 163, 164, 171, 172

megvert el a háza a portán fogtyáig

— Gaz gott a ne ostorral, de ne ka tem én mint... Itt

— Per tam ki.

— Tis gazda és szeméiben eltalalon lanul sze

Sugár jét, mely tódzó sjs volna ki tatva lép

A me vette sze san járta akadt te szalmasz tanyáját

Mélye mire a repesze paszkod

6. Ugyanannak f. évi 4561. szám alatt kelt rendelete, melyben a város a megyének a Rezső laktanya után fizetendő 29779 frt 29 kr. összegnek való visszafizetésre fölhívatik.

7. Ugyanannak f. é. 3920. sz. alatt kelt átirata, az építendő pénzügyi palota után járó községi pótdadó fizetése alól leendő fölmentése iránt.

8. A városi polgármester hivatalos jelentése, melylyel a jövedéki pénztárnak 1890—91. és 92. évi forgalmáról szóló kimutatást beterjeszti.

9. A pénzügyi bizottságnak véleményes javaslata, a városi tisztii fizetések s lakberek szabályozása tárgyában.

10. Ugyanannak véleményes javaslata a jövedéki alkalmazottak részére rendszerezendő lakbér illetmény tárgyában.

11. A községi iskolaszék f. évi 24. számú előterjesztése a községi néptanítók lakbér illetményének fölemelése tárgyában.

12. Ugyanannak f. évi 26. szám alatt kelt előterjesztése Fiedler Amália kézimunka tanítónő fizetésének és lakbér illetményének fölemelése tárgyában.

13. A vár. képviselőtestületnek f. évi január hó 23-án 30. szám alatt hozott határozatához képest újlagos tárgyalás alá vetetik a honvédség számára előállított konyhakerthez szükséges 1 holdnyi területnek Eisenstädter Ignác L. helyb. lakossal kötött adásvételi szerződés.

14. A nagybecskereki takaré- és előleg-egylet mint részvénytársaság átirata, melynek kapcsolatában a főgimnáziumi alap javára 50 frtnyi adományt küld.

15. A torontálmezei takaré- és hitelbank f. évi 403. szám alatt kelt átirata, melynek kapcsolatában a vár. kórház alap javára 25 frtnyi adományt küld.

16. A polgármester hivatalos jelentése a f. évi február hó 7-én a fölépíteni szándékolt két áteresze vonatkozólag megtartott árlejtési jegyzőkönyvet beterjeszti.

17. Ugyanannak hivatalos jelentése az iskolaépületben levő Perger Rezső által bérben birt bolti helyiség kibérlése tárgyában.

18. A városi mérnök hivatalos jelentése egy új lejtmerő műszer beszerzése tárgyában.

19. A vármegye törvényhatósági bizottságának f. évi 241, 240, 87, 86, 88, 89, 85, 97, 84, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 90, 3., 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 4., 42, 43, 44, 45, 46, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 228, 229, 230, 231, 234, 233,

234, 235, 236, 237, 238, 239, 242, 243, 244, 245, 247, 246, 248, 249, 250, 208, 268, 207, 206, 205, 204, 203, 202, 201, 200, 199, 198, 197, 196, 195, 194, 193, 192, 191, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283. és 284. számú határozatai a megejtett liquidatio tárgyában.

20. A városi polgármester hivatalos jelentése, két bizalmi férfinak a f. évben működendő ló- és szekérosszeirási bizottságba való választásáról iránt.

21. Az országos lelencház egyesület kérvénye tagok gyűjtése iránt.

22. Dimitrievits György tanácsnok kérvénye hat heti szabadságidő megadása iránt.

És a netán még beérkezendő ügydarabok.

— **A nagybecskereki „Magyar Olvasókör”** holnap szombat esti rendes fölolvasási estélyének a műsora, a következő érdekes számokból van összeállítva: 1. Megnyitó. Tartja: Szalay József elnök. 2. „A gyermekjátékról”. Irta és fölolvasa: Bányai Jakab. 3. Részlet a „Windsori vig nők”-ből. Zongorán és fisharmoniumon előadják: Kokics Elza k. a. és Kokics János ur. 4. „Az árvaleány.” (Petőfi.) Szavalja: Pokorniné Mariska urhölgy. 5. Modern mamák. Irta: Uhlmann Viktor. Fölolvasa: Törös Tivadar.

— **Purim füzérke** titulus alatt márczius hó 5-én a Korona szálló nagytermében táncvigalom lesz, melynek tiszta jövedelme a helybeli izraelita templomépítkezési alap javára fog fordítatni. A vignak ígérkező mulatságon a hölgyek dominóban, az urak pedig „nyári” ruhában jelennek meg. Belépti jegy személyenként 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Külön meghívók nem küldetnek.

— **Torna- és vivó-egylet Nagyikindán.** Nagyikindán az állandó vigalmi bizottság, mint a „F. T.” írja, e hó 22-én értekezletet tartott, melyben egy megalakítandó torna és vivó-egylet fölött határozott. Az értekezlet egy három tagból álló szűkebb körű előkészítő bizottságot választott kebeléből, mely a napokban küldi fel írásbeli kérelmét az alispánhoz, melyben a gimnáziumi tornateremnek a megalakítandó egylet gyakorló órái alatti használhatóságát kéri. Kedvező válasz esetén mi sem állandó utjában a megalakulásnak, melynek előkészítésén már most is serényen dolgoznak.

Másnap halva huzták ki a töböl.

*

Alkonyatkor, ha a csordák által felvert port lelohasztá némileg az esttel bekövetkezett nyugalom, mikor lassan-lassan hajlékába tért minden és mindenki a faluban, legfeljebb egy-egy elkésett gazda kurgatja még hazafelé ökreit messzeeső tanyájáról, erőteljes alak bukkán elő a sürü bokrok közül, nyakán fekete csipkés keszkendő, kezében rengeteg ostora.

Szorosan a tópart előtt áll meg, kétkézre fogott ostora kigyóként sziszeg a feje felett és a hatalmas csördítés eget verő menydörgésként reszketteti meg a levegőt.

A letelepedett varjúk kísértetszerű káro-gással rebbennek fel a közeli fákról, a torony tetejéről prédára készülő baglyok hughogva húzódnak vissza rejtekeikbe, a kapukban hasaló kutyák rémitő vonítással csapdossák lábaik közé farkaikat és a künn ácsorgó gyermek lélekszakadva rohan be anyjához:

— A Sugár Bandi ostora! A Sugár Bandi ostora!

Csend less megint. Az est kiterjeszti békés leplét a falura, nyugalomra tér boldog — boldogtalan. Csak az örült kóborog még órákig a tópart körül, időnként oda függeszti merev tekintetét a csillogó viz tükrére:

— Nyisd ki a kaput Bundás Eszter, utoljára csördítettem.

— **Érdekes áttérés.** Verseczen Glücksmann Konstantin odavaló, izraelita vallású polgár, a görög-keleti vallásra tért át. A keresztelési szertartást Jorgovics Milutin plébános végezte, s az új szerb keresztatyja Boksan Lázár kereskedő volt. A legény egy szerb leánnyal akar házasságra lépni s ezért keresztelkedett ki. Hir szerint a nevét is megakarja változtatni valamilyen szerb hangzásúra, a mi azonban már alighanem nehezebben fog menni.

— **Eljegyzés.** Rosenberg Lipót törökbecsei birtokos és kereskedő, a napokban jegyezte el a kedves és művelt Krausz Zseni kisasszonyt Nagybecskerekben.

— **Aradi Gerő hamvai.** Beteljesül a kívánsága néhai jó Aradi Gerőnek, az elhunyt érdemes szinigazgatónak. Mikor ugyanis elfáradt a munkában, s közel érezte halálát, gyakran mondogatta, hogy Szege-den akarna megpihenni, holtig siratott kedves halottja: felesége mellett. Az volt az utolsó kívánsága is, hogy oda temessék. Most teljesítik ezt a végső akaratát. Oraviczáról, ideiglenes nyugvóhelyéről e hó 27-én átviszik hamvait a szegedi temetőbe.

— **Táncvigalom Törökbecsén.** A törökbecsei izr. nőegylet saját alaptőkéje javára márczius hó 4-én a törökbecsei nagyvendéglő nagytermében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 1 forint, családjegy 2 forint.

— **Áradás.** A fővárost immár közvetlen közelből fenyegeti a veszedelem. A felülről megindult jégzajlás tegnap reggel ért a Margit sziget felső csucsához, magával hozva az áradást is. A víz azonnal kicsapott az alsó rakodóra s elöntötte a filatori gáton felül fekvő szántóföldeket, valamint a promontori rétet. A jégtáblák hatalmas gerendákat, malom-részeket hoztak magukkal s a zajlás erejét mutatja az, hogy a jég az esküteri köből épült pénzügyőri házikót teljesen összetörte. Legtöbb kárt szenvedtek azonban a budai részen, a Gellérthegy alján lakó szegényebb emberek. Ott az alacsony fekvő házikókba lehatolt a víz, a lakókat kiöntötte s egyetlen vagyonukat: a butoraikat tönkretette. Ez idő szerint a közvetlen veszedelem fenyegeti még Szent-Endrét, a hol a víz 5 m. 60 cm. magas és az alantabb fekvő utcák házai víz alatt vannak. Téténynél az éjjeli vízáradás 80 cm. s a víz elöntötte már az országutat, úgy hogy az többé nem járható.

— **Tévedések elkerülése végett.** Egy vidéki lapban olvassuk a következő famozus nyilatkozatot:

„Tévedések elkerülése végett kérétek a közönség, hogy Stalbinger György gabonaügynök fiát ne téveszesse össze Stalbinger József raktárnok fiával, anynyival inkább, mert utóbbinak nincs is fia.

— **Botrány az akadémián.** Igen sok czikk íródott, sok tinta fogyott el már ama téma felett, hogy micsoda skandaló-zus klikk szellem uralkodik az akadémiában, ami nem enged egy tehetséget sem érvényesülni, ha csak nem chablonszerűen ír és be nem áll uszályhordozónak a vas-kalaposok mellé. Ezek a jó urak immár türethetetlen módon visszaélnék a közönség türelmével, s most egy újabb botrányval kedveskednek. Újabb működésük tárgya: Ballagi Aladárnak a „Nyelvtudományi Köz-löny” szerkesztőjének kiszorítása. A dolog története az, hogy az akadémia irodalmi bizottsága ezélt két évvel megbizta Ballagit a folyóirat szerkesztésével. De ez most már nem tetszik, a 18 tagból álló bizottság négy összetartó tagjának: Gyulai, Heinrich, Szilády és Szász Károlynak, akik a maguk emberét: Sziládyt akarják megtenni szerkesztőnek, azért négyen összejöttek és a bizottság nevében kijelentették, hogy nekik Ballagi nem kell. Ezt a dolgot azonban Ballagi nyilvánosságra hozta s így alighanem nagy mosás készül az akadémiában.

— **Jómadár.** A pozsonyi rabkórháznak mostanában híres vendége van. Hirességét drágán fizette meg: három oldalbordája és koponyájának felső része volt az ára. A

megvert engem az isten eléggé! De hagyj el a házamat asszony, ne lássalak többé a portámon, rab lennék utánad életem fogytáig!

— **Gazd' uram, édes gazd' uram!** könyörgött a menyecske, üssön agyon avval az ostorral, hadd halok meg a keze alatt, de ne kergessen el magától, nem vétetem én a becsülete ellen annyit se, mint...

— **Itt volt-e hát az árendás fia?**
— **Persze, hogy itt volt, én ebrudaltam ki.**

— **Tisztulj a portámról kigyó! kiáltá a gazda és a harag szikrái újra gyülekeztek szemeiben, ne kerülj többé a szímem elé, eltalálom felejteni, hogy oly kimondhatatlanul szerettelek.**

Sugár Bandi a két tenyerébe temette fejét, mély sóhaj szorult ki görcsösen rángatózó ajkai közül, mintha a lelke repült volna ki ama nehéz sóhajban, olyan vonatva lépdelt az istálló felé — ökreihez.

A menyecske nem zokogott többé, kivette szemével, a mig láthatta, aztán lassan jártatá körül szemét az udvaron, megakadt tekintete minden korlátan, minden szalmaszálon — bucsuzott fél esztendei tanyájától.

Mélyen a szívét rágtá a fájdalom és mire a keserűség vészes gyökerei szétrepesztettek ott minden érző hűrt, felkapaszkodtak a tuskás ágai az agyvelőbe.

neve Lulkovics ismert ember, már a ki legutóbb is hét éven át ült a feyhában. Nem rég szabadult ki és első dolga, hogy Nagy-Mácséd községben betört Láncaz Károly birtokosnál. De Láncaz uram nem ijedt meg: rátámadt a rablóra és legyűrte. A mellén térdelt és a két markával fojtogatni kezdte. Rettenetes élethalálharca fejlődött ki a sötét pitvarban. Ekkor a három bordája törött és bezuott koponyájú rabló alattomban kihuzta csizmaszárából a kesét és úgy megszúrta fojtogatóját, hogy azonnal elvérzett. Az orvosok azt mondják, hogy ez a szurás páratlan a maga nemében. A kés a térdhajtásban az összes izmokat, inakat és ereket vágta át s vérpatakként ömlött ki. A sebesült tíz perc alatt meghalt. De Lulkovics sem birt tovább menni, ott fogták el a halott mellett. Ha fölépül, gyilkosságért állítják a törvényszék elé.

— **Időjárás.** (A budapesti közp. meteorológiai intézet távirati tudósítása.) Változó felhőzet, jelentékeny csapadék nélkül. — Fagypony körüli hőmérséklet.

Inter duos . . .

Imádtalak, te szeretettel; de jött más Langra gyujtott — s keztönkét ért csalódás, Visszaperi régi kincset most szívem Zúg a fejem, rea zúgja: Sohasem!

S öszeméri fgyverét a büszkeség Szerelmekkel, a mely most is langgal ég S arva lelkem vivasukon ugy mulat, Hogy a könyvem csordul bele s kiapad! Vastag.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 24.-én.)

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése a napirend előtt beterjesztettek az indemny meghosszabbítására vonatkozó bizottsági jelentést.

Ezután harmadik olvasásban elfogadták a tisztviselői fizetések rendezesére vonatkozó törvényjavaslatot, melyet a főrendiháznak fognak most már atküldeni.

Ezután a tegnap megindult földmívelési vitát élenk érdeklődés mellett folytatták. Beszéltek Bernath Béla, Szmalovszky Valér, Lits Gyula, Csaky Kálmán és Szemere Huba.

Bizalom a kormánynak.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Satorajja-Ujhelyről táviratozzák, hogy Zemplenmegye közgyűlésen Matolay alispánnak, a függetlenségi párt vezérterfianak indítványára a kormány az egyházi pontokai programjához bizalmat szavaztak.

A képviselői napidijak.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Báró Kemény János a szabadelpvűpárt holnap esti értekezletén azt fogja indítványozni, hogy a képviselői fizetések és átalányok ne legyenek lefoglalhatók. Hir szerint a kormány ezt ellenzi.

Szász Domokos nyilatkozata.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szász Domokos erdélyi ref. püspök egy újságíró előtt visszautasította a tenden-

ciózus rosszakaratu közléseket, mintha nagy pénzzel börzei spekulációt folytatna. Az egyházkerületi pénztár érdekében végrehajtott egy egyszerű pénzügyi műveletet, ennyi a tény es minden más hiesztelés, koholmány.

A „Patria” a magyarok ellen.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából írják, hogy a „Patria” felhívja az olasz kormányt, hogy a hármasszövetséget — legalább Ausztria-Magyarországot illetőleg — bontsa fel. Erre indokot lát a legutóbbi becsi eseményekben.

A magyar zarándokok Rómában.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából jelentik: A pápa tegnap fogadta a magyar zarándokokat. A pápa ezidőszerint annyira jól érzi magát, hogy a zarándokokhoz beszédet is intézhetett. Örömet fejezte ki a felett, hogy jubileumáról a magyarok sem hanyoznak. A romai kuria mindenkor kiváló jóakarattal viseltetett Magyarország iránt, mely viszont mindig bizalommal viseltetett a kuria iránt. A pápa végül hangsúlyozta, hogy a magyar püspöki kart nagyra becsüli. Ezután áldást adta a jelenlevőkre.

A honvédszobor.

Budapest, február 24. (A „Torontál” ered. tav.) A központi honvédszobornak tegnap délután 4 órakor ülése volt, melyen elhatározták, hogy Klapka szobrára a gyűjtest beszüntetik egyelőre, mivel mostanában sok szoborra gyűjtenek és így az idő nem alkalmas. Szóba került a budai honvédszobor leleplezésének ügye is és elhatározták, hogy az ápr. 6-án egybehívandó országos honvédgyűlésre egy a honvédszobor leleplezésére szolgáló tervezetet készítenek, melyet az országos gyűlés elé terjesztenek. Erre nézve egy országos bizottságot küldenek ki. Az ülés végén kínos jelenet játszódott le Degré Arjas és Krivácsy 48—49-iki honvédezredes közt.

Kossuth Lajosnál.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hock János országgyűlési képviselő Turinban meglátogatta Kossuth Lajost, és sokáig beszélgetett vele. Hock előbb Ruttkaynéknél tisztegett, a ki társalgás közben fájó szavakkal ecsetelte, hogy Turinban még ismerőseik is milyen idegenek nekik. Kossuth délután két órakor íróasztalánál ülve fogadta Hock János képviselőt, s a fogadtatás alkalmával jelen volt Kossuth fia és orvososa is. Hock írja, hogy Kossuth alakja meglepte, nem összetört, hanem imponáló. Mosolyogva korholta Hockot, hogy minek hozott ajánlólevelet Lukács Gyula képviselőtől: „mintha bizony nem ismerném a képviselő urat” — mondá. Beszélgetés közben Kossuth mélabusan említette, hogy ő már csak összedől rom, vége, rom. Végzete idegen földön képviselni eszményét, melyet eltemetnek vele; talán meg se fér sírjába, előtör onnan. Fejtegette ezután, hogy nagy ember

nincs a világon, ha nincs mögötte a nemzeti önérték. Mindig gyenge embernek tartotta magát, aki csak hangot adott a tomegben szunnyadó érzelmeknek. Most a háta megett nem áll a közvélemény, ismét tehetetlen. Kossuth ezután hosszasan beszélt Wekerléről, akit nagy talentumnak, határozott államférfiú egyéniségnek tart, és aki elismerést érdemel, mert világos egyházpolitikai programot adott, de tart tőle, hogy a legmagasabb körök hangulatával szemben képes lesz-e megállani. Kossuth ezután Apponyi Albert grófról emlékezett meg, akit nagystilű államferfinak és tiszta jellemű embernek tart, majd Hockot megölelte és megcsókolta elbocsátotta.

Teleszky lemondása.

Budapest, február 24. (A „Torontál” ered. távirata.) Ma azon hir terjedt el a fővárosban, hogy Teleszky államtitkár lemondott. Teleszky a felmerült hírekre kijelentette, hogy még em mondott le. Lemondását be fogja ugyan nyújtani, mert betegeskedése miatt állásában nem maradhat meg, de erről beszélni, korai. Azon híresztelést, hogy Szilagyi miniszter miatt mondana le, valótiannak jelenti.

Lehetetlen lelkesz.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Weuczel Ferencz nyitrai nagyprépost egy engedetlen papját, Polyákovitsot, mert előtte nem jelent meg, a galgóczi főszolgabíró utján csendörökkel Nyitárára vitette, s ott a szeminariumi épületbe csukatta. Kilencz hétig kihallgatás nélkül volt becsukva, végre Budapestre szökött s a nagyprépost ellen fenytő feljelentést tett.

Szenzációs csőd.

Budapest, febr. 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Chikágóból jelentik, hogy Mac Kinley csődbe jutott váltóírók miatt. Gondnoka Kohltax kapitány. Tartozását felesége ki akarta fizetni, Kinley nem hagyta, mert család áldozata.

A pancsovai selyemfonó intézet elhelyezése.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) A földmívelési miniszter rendelkezése folytán a pancsovai selyemfonó intézetet Szegzárdra helyezték át. Az átelyezés szaktechnikai szempontból történt. Pancsován a selyemgubóraktár és a beváltási hivatal továbbra is megmaradnak.

Tatics lemondása.

Budapest, febr. 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik: Tatics belgrádi polgármester lemondott, mivel a választói listák összeállításánál előfordult rendellenességek miatt ellentétbe jött a liberális párt bizottságával. Ezzel kapcsolatban jelentik azt is, hogy a radikálisok az alexinaczi községi választásoknál is kisebbségben maradtak, jóllehet négy hó előtt ott ment végbe a radikálisok nagygyűlése.

Derék munka.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Sopronmegyében dicséretes munkát végeznek. Tegnap ment határozatba 24 község nevének magyarosítása.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, február 24. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:
 Buza tavaszra 7.47—48.
 Buza ősre 7.59—60.
 Tengeri máj.—jun 4.79—80.
 Zab tavaszra 5.68—69.
 Káp. r. aug.—sept. 12.15—12.20.
 Érték:
 Osztrák hitr. 332.20—333.40.
 Magyar hit. r. 396.25—399—
 Magyar aranyjradék 116.10—116.15.
 Koronajradék 95.50—
 O. m. á. v. k. 309.50.
 Déli vasut 106.75—107.
 Rima murányi 197.57—197.75.
 Leszámitoló bank-r. ———
 Délután 4 órakor:
 Osztrák hitelbank 333.40.

Sertés vásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereske delmi csarnok távirata, február hó 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 51.—52 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súly) 51.—52 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 56.—57 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klgr. súlyban) 54—55 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 51.—52 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli súlyban) 51.—52 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 51—52 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 50—51 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli súlyban) 52.—52.5 krig. Közép (pkint 220—260 klgr. súlyban) 51½—52 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő súlyban) 50—51 krig. Sertéslelészám 1893. február hó 21 én volt készlet 99.934 drb. 1893. febr. 22-én felhajtott 1924 drb. 1893 február hó 22-én elszállított 708 darab, február 23 án maradt készletben 101,150 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —

Írta: Scossa Dezső.

10-dik folytatás.

Karándy ingerkedett Battik Pistával. Ajánlva neki a péterfalvai jó pártikat, kiknek neveivel az ifjuság asztalánál a Nikházyak, Darlaczyak, Szomolók és Ibrányiak sarjai eles kritikát gyakoroltak. Mintha bizony virtus volna a péterfalvaiak közül akármelyiket is meghódítani. Hiszen a vásáron vannak azok is és pedig azon általános sanyaru viszonyok között, mikor a kínálat nagyságához mérten aránytalanul kicsiny a kereslet.

— No hat mondok én neked öcsém olyat is, a kiért érdemes volna a faradság

— Ugyan ki az?

— Málnássyné.

Battik Pista szórakozottan nézett a tányérjára, a kis doktor a pápaszemét izgatta és figyelni kezdett. Ó tántorithatlan barátja maradt a háznak, György ur balála után is és a szép özvegynek hü védőjeként szerepelt a közvélemény igaztalan ítételevel szemben.

— Hahaha! Ott csak gyalogvölégény lehetnék, — veté ellen Pista.

Igy hívják népiesen az olyan kérőt, a ki maga költözik a menyasszonyához, a helyett, hogy neki otthont nyujtana.

Karándy, mint a család ügyvéde, szavainak igazolására, aztán el kezdte felsorolni azt a temérdek vagyont, a mi a végrendelet szerint a fiatal özvegyre szállt. Nagyon jól ismerte azt, hisz ő hozta rendbe a remissionalis executiókat, tisztázta a tagosítási és urbarialis jogi pontozatok kollízióját, a regaleilletékekabusuok korrekcióját, az elsőbb-

ségi engedményeket, az intabulationalis törléseket, a mik a birtokok tisztázására irányultak. Egészen belemelegedett, amíg elsorolta.

Egy hang megjegyezte, hogy mégis csak nagy bolond volt az a Málnássy György, hogy mindezt a szép vagyont itt hagyta. Dr. Potica vérvörös lett. Azt hitte, újra rajta fog puffogni a gunyolódás dorongja, ki a György ur szivbaja helyett... óh jaj!

De most az egyszer nem kerül rá a sor. A szép özvegyet emlegették. Ez is, az is tudott valamit róla. És ez a valami alig volt több, mint a mit egész Péterfalva tudott; hogy elzárkózva él kastélyában, tartózkodik a látogatóktól, hiven ápolja férje emlékét, sajátkezüleg készíti és helyezi el annak sirján a részére font koszorukat s azontul álmodik, újra, meg újra visszaálmódja elvesztett boldogságát, mint akár az üvegházi növény a napsugarat.

— Bizony savanyu ott a szőlő öcsém, — volt a Karándy ur sen entiaja.

— Hiszen ha urambátyám nyélbe segít én könnyen áthurczolkodom kis kofferemmel és egy pár pipaszárammal, veté ellen Battik Pista.

A kis doktor aggodalmasan kísérte figyelemmel a társalgást, mintha attól félne, hogy helytelen irányba téved az. Hiszen ő előtte szent volt Aranka, angyal, ki előtt a közönséges halandóknak főhajtva kellett volna megjelenni.

— Minden nemes nő, minden férfiban, ha az nemes, — védőjére lel — es volt védbeszédének foglalatja.

A szép özvegy azonban nem szűnt meg beszéd tárgya lenni. Bonczolgatták sajátos viselkedését, a zárkozottságot, a melyben élt s az emberektől való félelmét, a minek elszigeteltségét hitték. Ha férje emlékének akar élni, ugy öltön fátyolt, valami elhagyott zárdában nagyon kényelmes leimádkozhatja annak bűneit; de így nem gyanusíthatják e azzal, hogy a gőg ösztönzi reá, hogy magát elszigetelje. Hahaha! hát nem nevelteséges ez. Foglár Benczenek a leánya, akinek ezelőtt hitelezője volt az egész világ, a ki becsapott péket, csizmadiát egyaránt, szánakozó lenézéssel tekint azokra, a kik előtt meghajolt és kécsókjával köszöni meg a rongyokat, miket a szájalom juttatott részére. De hát mi réven tart jogot reá? A semmi valamivé lett — ime az eredmény.

— Per amorem! — mondta a kis doktor fejét rázva és megdönteni akarván a téves felfogást, magyarázgatásba bocsátkozott.

— Ugyan mit tesz az a szegény asszony? Bántott valakit, árt valakinek? Vagy bűn az, hogy elvonulva él. No, bizony, a péterfalvaiak ugyan nem valami jól bántak vele, mért menne közéjük. Talán hogy utonutfélen emlékeztessék alacsonyabb származására, amiben utóvégre is egészen ártatlan. Vagy türjön gunyt, megalazást ezektől, a kik között őt illeti meg a fejedelmi korona Okosan teszi, ha nem vegyül közéjük. Kérdezzék meg csak szegényeit, a kiket adományaival oly gazdagon ellát. Aztán meg olyan új, olyan mély még az a seb, hogy ez a kevés idő talán be sem hegeszthette.

A kis doktor nagyon meg volt elégedve az elmondott védbeszéddel. Ugy hitte, mindenkit meggyőzött vele.

Pedig még veszedelmesebb tere terelte a fejtegetéseket. Arról kezdtek di-putálni, vajjon Málnássyné szerette-e a férjét igazán. A doktor szerint kétségtelen dolog volt ez. Nem bizonyítja-e viselkedése, a gyöngéd odaadás, melylyel emlékének él és aztán állhatossága, melylyel vagyoni helyzete daczára csak azért ragaszkodik a helyhez, hogy férje hamvaihoz közel legyen, azért tagadta meg kezét mindasoktól, a kik özvegyeége óta komoly szándékkal közeledtek felé, mert csak egyet, férjét tudta szeretni s mikor azt elvesztette, megszűnt számára öröm és élvezet s vigaszt csak az idő hozhat neki.

(Folytatás következik.)

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—becskerekli vasútvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.				
	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár	9.50	11.30	4.00
Nagy-Kikinda		3.05	4.05	7.20
Karlova		4.09	4.46	8.04
Beodra		4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs		5.36	5.36	9.02
Kumán		6.08	5.56	9.22
Melencze		6.40	6.15	9.42
Ellemér		7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskerek		7.33	6.51	10.18
Versecz	érk.	11.59	—	—

		3501	3511	3518
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.				
	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér		6.08	12.21	7.41
Melencze		6.30	12.51	8.16
Kumán		6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs		7.14	1.49	9.19
Beodra		7.45	2.29	10.04
Karlova		7.56	2.42	10.13
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár	—	5.20	4.24
	Budapest	1.30	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

		3647*	3601	3611
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I.II.III. o.		
Versecz—Nagy-Becskerek.				
	Temesvár ind.	—	12.00	—
Versecz		5.50	2.30	—
Versecz-Rét		5.57	2.35	—
*Temes-Paulis		6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya		6.11	2.42	—
*Szivattyutelep		6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya		6.29	3.04	—
Nagy-Margita		6.37	3.13	—
Zichyfalva		6.49	3.25	—
Györgyháza		7.01	3.40	—
Szécsényfalva		7.16	3.57	—
*Ó-Lécz		7.24	4.07	—
Kanak		7.33	4.19	—
Bóka		7.49	4.38	—
Szécsény	érk.	8.00	4.52	—
	Párdány l. alul.			
Szécsény	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárca		4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor		4.41	8.37	5.37
*Puzta-Kenderes.		4.50	8.43	5.46
Lázárföld.		5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskerek-Bégapart		5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskerek		—	—	6.35
Nagy-Kikinda		8.36	—	11.13
Budapest		1.20	—	7.01
Temesvár	érk.	—	—	4.24

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsény—Párdány.			
Szécsény	ind.	9.34	5.48
Módos		9.56	6.15
*Fény		10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18	6.39

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány—Szécsény.			
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény		7.13	4.03
Módos		7.27	4.18
Szécsény	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óráig 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
 Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Hirdetések.

Kerestetik.

Egy a jegyzői, de különösen az adóügyekben jártas fiatal ember, mint községi irnok azonnal állandó alkalmazást nyerhet.

Feltételek alólirotnál megtudhatók.

Szaján, 1893. évi február hó 24-én.

Vuchetich Árpád,
 jegyző.

(115—3.1)

